

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
הנרייטה סולד 1, תל-אביב 61330
טלפון: 073-3924444, פקס: 03-6959567

- נגד -

הנאשמים:

1. נתן בן אביגדור מלר

יליד 1952 ת.ז.
כרמי יוסף
טלפון:

2. רחל בת שלמה מלר

ילידת 1957, ת.ז.
... כרמי יוסף
טלפון:

כתב - אישום

א. העובדות (פלא 340045/2022):

עבירות תכנון ובנייה – ביחס לשני הנאשמים

1. היישוב כרמי יוסף בנוי על קרקע משכבות קירטון בדרגות קושי ורטיבות שונות. בעומק של מספר מטרים מתחת לקרקע, התפתח אזור של מערות, כך שנוצרו חללים מתחת לקרקע של היישוב.
2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשמים נשואים ובעליהם של נחלה ו/או מקרקעין ברחוב ביישוב כרמי יוסף, בנ.צ. 192610 / 640270, בגוש 4878 חלקה 15 (להלן: "הנחלה או המקרקעין"); הנאשמים התגוררו בבית שנבנה בנחלה החל משנת 1991 (להלן: "הבית").

3. שטח הנחלה הסתיים במצוק (להלן: "המצוק") וממנו החל מדרון תלול לכיוון צפון (להלן: "המדרון"). בשטח המדרון הייתה בין היתר מערה מתקופה קדומה, פתוחה בשני פתחים, גלוייה לעין, באדמת הקירטון (להלן: "המערה").

4. סמוך לנחלה, בטווח של כמאתיים מטרים לערך, קיימות כעשר מערות גלויות לעין. טרם החל הנאשם בבניית הבית, הוא היה מודע לתוואי השטח ולקיומן של מערות אלו.

5. המקרקעין נמצאים במרחב התכנון של הוועדה המקומית לתכנון ובניה גזר.

6. התוכניות החלות על המקרקעין הינן תכנית גז/157 (מיום 16.10.80), תוכנית גז/157/1 (מיום 21.7.83), ותוכנית גז/157/5 (מיום 18.03.90):

על פי תוכניות גז/157 ו-גז/157/5, ייעוד המקרקעין הנו "אזור חקלאי משקי" ו-"אזור חקלאי".

על פי תכנית גז/157/1, במגרש ביעוד "אזור חקלאי משקי" יותרו 2 יחידות דיור למגורים בשטח של 250 מ"ר ליחידת דיור אחת או 450 מ"ר ל-2 יחידות דיור. התכנית לא תעלה על 200 מ"ר ליחידת דיור אחת, או 300 מ"ר ל-2 יחידות דיור. יותר בינוי של 2 קומות על הקרקע או מעל קומת עמודים. הגובה המותר מהכניסה הקובעת ועד תחתית תקרת הגג הוא 7.5 מ', ולא יותר מ-8.5 מ' כולל מבנה הגג. קומה יכולה לכלול יותר ממפלס אחד. כמו כן, יותרו בכל מגרש מבני עזר בשטח של עד 50 מ"ר עבור מרתף ומחסנים, ו-25 מ"ר עבור חניה.

על פי תכנית גז/157/1, במגרש ביעוד "אזור חקלאי", בניית מגורים אסורה וייעוד המקרקעין הנו עיבוד חקלאי.

על פי תכנית גז/157/5, תותר הקמת בריכות שחיה פרטיות במקרקעין שייעודם "אזור מגורים" בלבד, במגרשים המיועדים למגורים שגודלם המינימלי 750 מ"ר.

7. בתאריך 25.12.1988 ניתן היתר בניה מספר 19884, המתיר בניה במקרקעין של מבנה בעל קומה אחת, הכולל: בית מגורים בהיקף 216 מ"ר, מקלט, חניה בהיקף 35 מ"ר. בתאריך 05.11.91 ניתן היתר בניה מספר 21373, שמהותו תכנית שינויים פנימיים.

8. משנת 1988 לערך, חפץ הנאשם בהרחבת הנחלה מהמצוק. בסוף שנת 1991, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, מילא הנאשם את שטח המדרון, באופן עצמאי, באמצעות חומר מילוי עשוי אבנים וחרסיות (להלן: "חומר המילוי"). הנאשם עשה זאת ללא קבלת ייעוץ הנדסי, ללא בדיקת הקרקע וללא קבלת היתר לכך כנדרש לפי חוק התכנון והבניה.

9. במהלך שפיכת חומר המילוי, נסתמו פתחיה של המערה וחלליה נותרו ריקים.

10. בין השנים 1988 ועד 2011, מועדים אינם ידועים במדויק למאשימה, ביצעו הנאשמים עבודות שונות, בהזדמנויות שונות, להרחבת הנחלה, תוך פלישה לחלקה סמוכה בגוש 4843 חלקה 6, אשר בבעלות רשות מקרקעי ישראל (להלן: "רמ"י") בהיקף של כ- 523 מ"ר (להלן: "הפלישה").

11. החל משנת 1988 ועד מועד האירוע נשוא כתב האישום, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ביצעו הנאשמים במקרקעין עבודות בנייה שונות, בנוסף לבניית הבריכה, אשר עניינה יובא בהמשך כתב אישום זה, ללא קבלת היתר בניה, כאשר חלק מהעבודות אף בניגוד לתוכנית החלה על המקרקעין, וזאת כמפורט להלן:

א. תוספות בנייה במבנה מגורים הכוללות סגירת קומת עמודים ותוספת קומה שנייה על פני שטח של כ- 400 מ"ר, במקרקעין בייעוד "חקלאי משקי", בסטייה מהיתרים 1984 ו- 21373, המפורטים בסעיף 7 לכ"א, ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין.

ב. דק עץ על קונסטרוקציית מתכת על פני שטח של כ- 30 מ"ר, במקרקעין בייעוד "חקלאי", בניגוד לתוכנית החלה על המקרקעין, ללא היתר בניה ותוך פלישה לחלקה סמוכה.

ג. רצפת בטון ופרגולת עץ עם קירוי סנטף על פני שטח של כ- 30 מ"ר, במקרקעין בייעוד "חקלאי משקי", ללא היתר בניה.

ד. במועד שאינו ידוע למאשימה, לאחר בניית הבריכה, כפי שיתואר בהמשך, בנו הנאשמים, ללא היתר בניה ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין, במקרקעין שחלקו בייעוד "חקלאי" וחלקו בייעוד "חקלאי משקי", קירוי חורף לבריכת שחייה מניילון על קונסטרוקציית מתכת מקובעת לקרקע בגובה של כ- 3 מטרים על פני שטח של כ- 150 מ"ר, תוך פלישה לחלקה סמוכה.

12. בשנת 1999 לערך, בנה הנאשם, באמצעות קבלן מטעמו, בריכה בשטח הנחלה על כ- 92 מ"ר, על גבי חומר המילוי ומעל המערה, כאשר חלק מהבריכה פולש למקרקעין הסמוכים, המתוארים בסעיף 10 לכתב האישום (להלן: "הבריכה").

13. הנאשם בנה את הבריכה מבלי שנתן את הדעת לסיכונים הכרוכים בבניית בריכה על גבי מערה המצויה מתחת לקרקע באיזור מגוריו. וזאת מבלי שהוגשה בקשה להיתר בנייתה, ללא היתר בניה ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין.

14. בשל הפלישה המתוארת בסעיף 10 לכתב האישום, החל משנת 2006, פנו נציגי רמ"י לנאשם והורו לו לפנות את השטח אליו פלש ולהשיב החזקה בו לידי רמ"י.
15. נוכח זאת, בשנת 2011 או בסמוך לכך, שיפץ הנאשם באמצעות קבלן מטעמו, את הבריכה ושינה את המבנה שלה, בכך שהקטין את היקפה לגודל של כ- 78 מ"ר.
16. שיפוץ הבריכה נעשה ללא היתר, בניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין, ללא קבלת ייעוץ הנדסי וללא בדיקת הקרקע. וזאת, מבלי שנתן הנאשם את הדעת לסיכונים הכרוכים בשיפוץ בריכה, ללא היתר בניה, ומעל מערה המצויה מתחת לקרקע באיזור מגוריו.
17. החל משנת 2014 הפעילו הנאשמים עסק בנחלה להפקות אירועים ולאירוח, הכולל שימוש של האורחים בבריכה (להלן- "העסק").
18. משנת 2019 ועד למועד האירוע, התקיימו בעסק בנחלה עשרות אירועים, שבחלקם השתתפו כמאתיים אורחים בכל אירוע. בעבור האירועים שנערכו בנחלה, קיבלו הנאשמים סכומי כסף ניכרים בסך כולל של מאות אלפי שקלים.
19. במסגרת ניהול העסק, חלקו הנאשמים תפקידים בכך שהנאשמת היתה אחראית על הקשר עם מזמיני האירוע וכן על קבלת התשלומים; ואילו הנאשם היה אחראי על תחזוקה שוטפת של הנחלה, לרבות התחזוקה השוטפת של הבריכה.
20. החל מהמועדים המפורטים לעיל, עשו הנאשמים, ועודם עושים, שימוש אסור בעבודות ובמבנים שבנו במקרקעין, וזאת עד לתאריך 06.07.2023; הכל ללא היתר בניה ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין.
21. כפי שיובא להלן בכתב אישום זה, במעשיו ובמחדליו המתוארים גרם הנאשם למותו של אדם ולחבלה של אדם אחר:

עבירות גרימת המוות והחבלה – ביחס לנאשם 1 בלבד

אובדן המים ותחזוקה לקויה

22. לכל הפחות מחודש מיוני 2020, הבחין הנאשם כי כמות מים ניכרת דולפת מן הבריכה החוצה (להלן: "אובדן המים"). בשלב כלשהו, הבחין הנאשם בשבר במדרגות הבריכה.

23. משלא הצליח הנאשם למנוע את אובדן המים, פנה לאסוף דגמי, מפעיל בריכות שחיה מוסמך, ובעל ניסיון רב שנים בתחזוקת בריכות (להלן: "דגמי") בבקשה שיסייע לו.

24. משהבהיר דגמי שאין הוא יכול לסייע בתיקון שבר המדרגות, ביום 13.1.21 או בסמוך לכך, תיקן הנאשם בעצמו את הסדק במדרגה העליונה באמצעות חומר דביק וכן הדביק מעליו יריעה (להלן- "התיקון"). התיקון בוצע באופן לקוי אשר לא מנע את המשך אובדן המים אל הקרקע שמתחת לבריכה.

25. במעמד השיחה בין הנאשם לדגמי, הפנה דגמי את הנאשם לבעלי מקצוע שיש ביכולתם לאתר את מקור אובדן המים, ביניהם, הפנה אל אורי זוננטל מפעיל בריכות מוסמך מחברת "זוננטל מערכות מים" (להלן: "זוננטל").

26. בסמוך ליום 10.2.21, ועובר למועד זה, פנה הנאשם לזוננטל, והתלונן בפניו אודות אובדן המים, וביקש לבצע בדיקה באמצעות מכשור לאיתור נזילות מים מהבריכה. בעקבות כך, למחרת, הגיע זוננטל לבריכה וביצע בדיקה לנזילות מים באמצעות מכשור משולב וייעודי, הכוללת בדיקת דפנות הבריכה, צנרת הבריכה וציפוי הבריכה.

27. מיד לאחר הבדיקה, יידע זוננטל את הנאשם בדבר הליקויים שאיתר. במהלך אותה השיחה, ציין זוננטל בפני הנאשם, כי קיימת שקיעת קרקע באיזור הצפוני של הבריכה, שכן הבחין כי מפלס המים אינו אחיד, קיימים מים רבים כלואים תחת יריעת הPVC באזור הצפוני והסב את תשומת ליבו של הנאשם כי קיימת שקיעה של המדרך והריצוף בחלק הצפוני העמוק של הבריכה.

28. באותו מעמד, שאל הנאשם את זוננטל לאן זולגים המים. במענה, הבהיר זוננטל כי המים זולגים מהבריכה אל הקרקע. והמליץ לנאשם לטפל בשקיעת הקרקע בחלק הצפוני העמוק של הבריכה.

29. לאור כל הליקויים שאיתר בבריכה, המליץ זוננטל לנאשם לבצע שיפוץ מסיבי של הבריכה בהקדם אפשרי; לרבות ביצוע איטום במדרגות הבריכה, החלפת יריעת הPVC, החלפת צנרת הבריכה לרבות סקימר (מערכת יניקה לסינון מי בריכה).

30. בעקבות הבדיקה, ביום 5.3.21 קיבל הנאשם מזוננטל דו"ח ובו תיעוד הליקויים הבאים (להלן: "דוח הליקויים"):

א. סקימר דרומי- מבוטל, טבעת אטימה (פלאנגי) נוזל.

ב. סקימר מזרחי- מבוטל, טבעת אטימה (פלאנגי) נוזל.

ג. סקימר צפוני- אמצעי- נוזל באופן משמעותי.

- ד. קו פיזור (אינלייטים) - ישנה דליפה מטבעת אטימה (פלאנגי).
- ה. יריעת PVC בלויה, כולל ממצאי חלודה בקרקעית (כמות גבוהה של מים מתחת ליריעת ה-PVC).
31. לאחר ביקורו של זוננטל בבריכה ומסירת מסקנותיו לנאשם, במהלך מספר שיחות בין דגמי לבין נאשם, המליץ דגמי לנאשם לשפץ את כלל הבריכה, לבנות מחדש את קווי צנרת הבריכה על כלל הסקימרים שבה, להחליף את יריעת ה-PVC ולחדש את מערכתיה.
32. במענה, השיב הנאשם שאין הוא מעוניין לשאת בעלות הכספית הכרוכה בכך, ושאל את דגמי אודות פתרונות חלופיים. דגמי נותר איתן בדעתו.
33. כמעט שנה לאחר קבלת דו"ח הליקויים, ביום 30.1.22 או בסמוך לכך, הבחין הנאשם בעצמו כי הבטון ויריעת ה-PVC בבריכה מעוותים. משום כך, פנה הנאשם לשלושה בעלי מקצוע על מנת לבחון אפשרות של שיפוץ הבריכה, תוך שהציג בפניהם את הליקויים הבאים: נפיחות בקרקעית הבריכה בבטון וביריעת ה-PVC בחלקה הצפוני; צורך בציפוי המדרגות, השמשת סקימר הדרומי שאינו פועל, החלפת יריעת ה-PVC.
34. לאחר קבלת הצעות מחיר מבעלי מקצוע אליהם פנה, החליט הנאשם שלא לבצע שיפוץ כוללני של הבריכה וזאת בניגוד להמלצות אנשי המקצוע.
35. באותו היום, 30.01.22, שלח הנאשם לדגמי את הדו"ח, וציין בפניו כי בכוונתו לתקן את הדליפה מהסקימר הצפוני בלבד.
36. בתחילת חודש פברואר 2022, החליף הנאשם באמצעות דגמי ופועל נוסף ששכר, את הסקימר הצפוני של הבריכה בלבד.
37. אובדן המים, לאורכה של תקופה, יצר שינויים בקרקע שגרמו למי החלחול לעבור מקרקעית הבריכה אל חומר המילוי, עד אשר נוצר חלל אנכי, שהלך וגדל, ולבסוף שאב את מי הבריכה אל המערה כפי שיפורט להלן.

האירוע:

38. כשלושה שבועות עובר ליום 21.7.22 (להלן: "יום האירוע"), הגיעו ניר דוד (להלן: "ניר") ונועם צוברי (להלן: "צוברי") לחצר הבית, שם פגשו בנאשמים. ניר וצוברי סיכמו עם הנאשמים, כי ביום 21.7.22 בין השעות 00:00-12:00 יקיימו בחצר הבית אירוע לכחמישים עובדים של חברות "ספרא דיגיטל" וחברת "מדיה מייון", (להלן: "החברות") וזאת תמורת 11,700 ₪.

39. באותו מעמד, מסרו הנאשמים לניר ולצוברי כי יש להם ביטוח לאירועים, וכי ניתן לעשות במקום אירועים של עד 250 איש.

40. ביום 21.7.22, בשעה 12:00 או בסמוך לכך, החלו להגיע עובדי החברות למקום.

41. במהלך האירוע, בשעה 14:35 או בסמוך לכך, שחו בברכה כ-7 אורחים. אותה העת, באיזור המים העמוקים, בצידה הצפוני של הבריכה, רצפת הבריכה התמוטטה תחת לחץ עומס המים אל תוך המערה כך שנוצר בור.

42. נוכח התמוטטות הרצפה, נשאבו מי הבריכה בעוצמה אל תוך הבור, וסחפו עימם את כליל קמחי ז"ל (להלן: "כליל" ו/או "המנוח") וגל שפירא (להלן: "גל"), אשר שהו בברכה באותה העת. אורחים אחרים ששהו בבריכה נאלצו לבצע פעולות על מנת שלא להיסחף אל תוך הבור.

43. כתוצאה משאיבת המים, נפל גל מספר מטרים אל תוך הבור, תוך שנחבל ונשרט משברי הבטון והברזל בדרכו. בשלב מסוים, הצליח גל לנשום אויר, והחל לזעוק לעזרה.

44. בשלב זה, נכנסו יעקב ליכטרוב (להלן: יעקב) ואפרים דב וולף (להלן: דב) אל חלקו העליון של הבור, וצעקו אל עבר גל שהם פועלים על מנת לחלצו. עוד אמרו השניים לגל, כי הם אינם מוצאים את כליל, וביקשו ממנו לנסות ולאתרו.

45. בשלב זה החל גל לצעוק לכליל בשמו מספר פעמים, אך הוא לא הצליח לאתר את כליל, שכן החלל היה גדול וחשוך. במהלך חילוצו, נחבל גל לאורך גופו וראשו.

46. בסמוך לאחר יציאתו של גל מהבור, הגיעו כוחות מד"א, והחלו בטיפול רפואי בו, והוא פונה לבית החולים "קפלן". כתוצאה מהאירוע, נגרמו לגל זעזוע מח, המטומות וחתכים בראשו ובגפיים, והוא לא הצליח לדרוך על רגליו ונאלץ להשתמש בקביים לאורכם של עשרה ימים.

47. כתוצאה משאיבת המים, נפל כליל אל הבור, ונסחף עם המים אל תוך החלל המזרחי של המערה לאורכם של כ- 8 מטרים. לאחר מאמצי חילוץ ממושכים של יחידות מובחרות, חולץ כליל מן המערה ללא רוח חיים.

רכיבי רשלנות:

48. במעשיו המפורטים לעיל, גרם הנאשם ברשלנותו למותו של כליל קמחי ז"ל ולחבלות שנגרמו לגל שפירא. ואלו פרטי הרשלנות המיוחסים לנאשם במצטבר ו/או לחלופין לפי העניין:

א. הנאשם בנה ושיפץ, באמצעות קבלן מטעמו, בריכה על גבי חומר המילוי ומעל מערה מבלי שנתן את הדעת לסיכונים הכרוכים בבניית בריכה שכזו, והכל מבלי לבצע בדיקות בקרקע ומבלי להיעזר בגורמים מקצועיים מתאימים, וזאת חרף העובדה כי ידע שקיימות מערות רבות מתחת לפני הקרקע באזור הנחלה.

ב. הנאשם ביצע פעולות בנייה שונות כפי שתואר בכתב האישום, לרבות בניית בריכת שחייה, ושיפוצה בהמשך, כל זאת ללא קבלת ייעוץ הנדסי, ללא הגשת בקשה להיתרים, ללא קבלת היתרי בנייה ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין, כך שלא אפשר לבעלי מקצוע מתאימים להורות לו להימנע מבניית בריכה מעל מערה, ולהנחותו בבנייה בטיחותית ומותאמת למקום.

ג. לכל הפחות, מחודש יוני 2020, הבחין הנאשם כי כמות מים ניכרת דולפת מהבריכה אל הקרקע. אף על פי כן, לא פעל הנאשם כנדרש מבעל בריכה סביר, ואף התעלם מהמלצת בעלי מקצוע שהמליצו לו לבצע שיפוץ מסיבי של הבריכה על כלל מרכיביה, דבר אשר הוביל לקריסת רצפת הבריכה אל תוך המערה.

ד. הנאשם תיקן חלק קטן מהליקויים הקיימים בבריכה, ותחזק אותה באופן לקוי, ובמקביל אפשר כניסתם של אורחים רבים לבריכה שאיננה בטיחותית לשחייה.

ה. הנאשם לא פעל כפי שבעלי מקרקעין ובעליה של בריכה סביר היה פועל בנסיבות העניין.

49. במעשיהם אלו, הנאשמים, שהיו והינם מי שמוטלת עליהם החובה להשיג היתר, בעלי השליטה במקרקעין, המחזיקים במקרקעין ומבצעים את השימוש במקרקעין, ביצעו ועודם מבצעים שימוש אסור במקרקעין, בהיקף של כ- 720 מ"ר.

50. במעשיו ובמחדליו האמורים לעיל, גרם הנאשם למותו של אדם ולחבלתו של אדם אחר.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

גרימת מוות ברשלנות – עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז (להלן: "חוק העונשין").

חבלה ברשלנות – עבירה לפי סעיף 431 לחוק העונשין.

שימוש אסור במקרקעין (ריבוי עבירות): עבירות לפי סעיף 243(ה) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק התכנון והבניה"), ביחד עם סעיפים 243(ו)(1), (2), (3), (4) ו-(5) לחוק התכנון והבניה.

הוראות החיקוק לפיהן מואשמת הנאשמת:

שימוש אסור במקרקעין (ריבוי עבירות): עבירות לפי סעיף 243(ה) לחוק התכנון והבניה, ביחד עם סעיפים 243(ו)(1), (2), (3), (4) ו-(5) לחוק התכנון והבניה.

עדי התביעה:

1.

עינת בניטה, עו"ד

ממונה (עניינים פליליים) בפרקליטות מחוז מרכז

עינב וינגרד, עו"ד

סגנית בכירה א' בפרקליטות מחוז מרכז

פלא 340045/22 הונאה מרכז

פמ"מ פלילי 4099/23

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראת סעיף 15א' (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו - 1995.